

Sygn. akt VIII U 544/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2019r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 lutego 2019r. nr (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 544/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 lutego 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. D. przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst Dz.U. z 2018 roku, poz. 1270 ze zm.) – zwanej dalej ustawą emerytalną.

Na uzasadnienie podano, że ubezpieczony nie spełnia przesłanki zawartej w art. 110a ustawy emerytalnej, bowiem po przyznaniu prawa do emerytury nie podlegał on ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym.

Ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku złożonego dnia 24 stycznia 2019 roku o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej oraz zasądzenie na swoją rzecz od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie podano, że ubezpieczony spełnił przesłankę zawartą w art. 110a ustawy emerytalnej, bowiem prawo do emerytury nabył w 1998 roku, natomiast rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w 1999 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

ubezpieczony wystąpił do organu rentowego o przyznanie prawa do emerytury dnia 3 sierpnia 1999 roku. Decyzją z dnia 25 sierpnia 1999 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury, poczynając od dnia 1 października 1999 roku, to jest od dnia ustania zatrudnienia. Stosunek pracy ubezpieczonego uległ rozwiązaniu z dniem 30 września 1999 roku.

/dowód z akt ZUS/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

odwołanie J. D. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w **art. 15** [podstawa wymiaru składek], z uwzględnieniem **art. 110 ust. 3** [wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru], jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego **przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia**, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w **art. 15** ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury, to jest po dniu 1 października 1999 roku nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym. Należy wskazać, że istotne na gruncie art. 110a ustawy emerytalnej jest ustalenie, kiedy organ rentowy przyznał świadczenie emerytalne, a nie kiedy ubezpieczony spełnił przesłanki do nabycia emerytury.

Skoro nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, to na podstawie tego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało oddalić odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka